

Полтавський юридичний інститут
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
Координаційний центр з надання правової допомоги
Регіональний центр з надання безоплатної вторинної
правової допомоги у Полтавській області
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Дніпропетровський регіональний інститут державного
управління Національної академії державного управління
при Президентові України
Українська асоціація європейських студій
Полтавський обласний центр перепідготовки та підвищення
кваліфікації працівників органів державної влади, органів
місцевого самоврядування, державних підприємств,
установ і організацій
Програма радників з питань ВПО
Міністерства соціальної політики України

АДАПТАЦІЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ДО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

**Матеріали II Всеукраїнської
науково-практичної конференції
23 листопада 2017 року**

ЧАСТИНА 2

Полтава
2017

УДК 340.11 (477) : 341.1
А28

Редакційна колегія:

М. І. Лахижа, д. держ. упр., професор;
В.М. Божко, д.ю.н., доцент;
О.М.Лемешко, к.ю.н., доцент

**Адаптація правової системи України до права
Європейського Союзу : теоретичні та практичні аспекти :**
матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Полтава, 23 листопада 2017 року) : у 2 ч. – Полтава : Россава,
2017. – Ч. 2. – 236 с.

Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції висвітлюють теоретичні та практичні аспекти проблем адаптації правової системи України до права Європейського Союзу.

Розрахований на юристів, фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів та студентів.

УДК 340.11 (477) : 341.1

*Матеріали друкуються мовами оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори.*

*Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу
Полтавського юридичного інституту Національного
юридичного університету імені Ярослава Мудрого заборонено*

© Полтавський юридичний інститут
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого, 2017

ЗМІСТ

ЧАСТИНА 2

ПАНЕЛЬ 4.СКЛАДНОЩІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОГО ПУБЛІЧНОГО ПРАВА ДО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ 10

Проф. д-р Николай Арабаджийски
ПОЛИТИКИ ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА НА
ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ В
ПРЕДПРИСЪБЕДИНИТЕЛНИЯ ПЕРИОД КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ 10

Александрова Елизавета Юрьевна,
ПРЕДМЕТ У СКЛАДАХ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ МЕДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ... 18

Аніщенко Михайло Анатолійович,
МІСЦЕ ПРАВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В СИСТЕМІ ПРАВА 20

Антонова Ольга Валеріївна,
ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДЕРЖАВНИХ
СЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ АДАПТАЦІЇ ДО АДМІНІСТРАТИВНО-
ПРАВОВОГО ПРОСТОРУ ЄС: ДОСВІД ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН 22

Белкін Леонід Михайлович,
УГОДИ ПРО ВИЗНАННЯ ВИНОВАТОСТІ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ
УКРАЇНИ: АНТИЄВРОПЕЙСЬКА СУТНІСТЬ У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ
УПАКОВЦІ 27

Бобрицький Леонід Володимирович,
ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ДЕРЖАВИ КОРУПЦІЙНИМ ПРОЯВАМ 30

Бойко Валентина Вячеславівна,
ОКРЕМІ АСПЕКТИ АДАПТАЦІЇ БЮДЖЕТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ДО
ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ 32

Бруслик Олексій Юрійович,
НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ЯК ЦЕНТРАЛЬНИЙ ЕЛЕМЕНТ
ОНОВЛЕНОЇ СИСТЕМИ ВЛАДИ В УКРАЇНІ 35

Воротіна Наталія Вікторівна,
АДАПТАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ У СФЕРІ ФОРМУВАННЯ
БЮДЖЕТІВ ДО СТАНДАРТІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ 37

Галіахметов Ігор Абзалович,
ПРАВОВА ІНФІЛЬТРАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ
УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ 2014 РОКУ В СФЕРІ
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ 40

Галас Петро Вікторович,
Шамрук Наталія Борисівна,
СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВІТЧИЗНЯНОЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ
РЕФОРМИ..... 42

Література:

1. Азаров Д.С. Кримінальна відповідальність за розголошення лікарської таємниці: окремі теоретичні та прикладні проблеми / Д.С.Азаров // Кримінально-правова охорона життя та здоров'я особи: Матер. Наук.-практ. конф. [Харків] 22-23 квітн. 2004 р. / Редкол.: Сташис В.В. (голов. ред.) та ін. – К. – Х.: «Юрінком Інтер», 2004. – 260 с.
2. Акопов В.І. Медичне право в питаннях і відповідях. – М.: Видавництво ПРИОР, 2001. – С. 208.
3. Расторопов С.В. Ознаки, що характеризують об'єктивну сторону злочинів проти здоров'я людини // Закон і право. – 2005. – № 7. – С. 41.
4. Кримінальний кодекс України: Науково-практичний коментар / За заг. ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. – К.: Концерн «Видавничий дім «Інюре», 2003. – С. 1196.
5. Малєїна М. Н. Людина і медицина в сучасному праві. – М.: БЕК, 1995. – С. 262.
6. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року / За ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. – К.: А.С.К., 2002. – С. 1104.

*Аніщенко Михайло Анатолійович,
Запорізький державний медичний університет,
кандидат юридичних наук*

МІСЦЕ ПРАВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В СИСТЕМІ ПРАВА

Як відомо з теорії права, підставою для виокремлення певної галузі права є предмет та методи правового регулювання. Предметом правового регулювання є суспільні відносини, що регулюються певною галуззю права. Методом правового регулювання є сукупність засобів та способів, за допомогою яких правові норми регулюють суспільні відносини. Предметом права охорони здоров'я є суспільні відносини в сфері охорони здоров'я.

Оскільки відповідно до чинного Закону України «Основи законодавства України про охорону», (далі – Основи), охорона здоров'я – система заходів, що здійснюються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, закладами охорони здоров'я, фізичними особами - підприємцями, які зареєстровані в установленому законом порядку та одержали ліцензію на право провадження господарської діяльності з медичної практики, медичними та фармацевтичними працівниками, громадськими об'єднаннями і громадянами з метою збереження та відновлення

фізіологічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимальній біологічно можливій індивідуальній тривалості її життя [1].

З огляду на дане визначення, до кола правовідносин в сфері в сфері охорони здоров'я належать наступні правовідносини: правовідносини, що складаються в процесі здійснення медичної діяльності; правовідносини, що складаються в процесі здійснення фармацевтичної діяльності; правовідносини, що складаються в процесі здійснення діяльності народних цілителів; правовідносини, що складаються в процесі здійснення діяльності громадських організацій, метою яких є охорона здоров'я; правовідносини, що складаються в процесі здійснення діяльності юридичних осіб (установ, підприємств, організацій) з охорони праці; правовідносини, що складаються в процесі здійснення управлінської діяльності органами державної влади та місцевого самоврядування в сфері охорони здоров'я; правовідносини, що складаються в процесі діяльності спеціалістів невідомого профілю, спрямована на охорону здоров'я; правовідносини, що складаються в процесі діяльності фізичних осіб, що спрямована на збереження власного здоров'я та здоров'я інших людей.

Методом правового регулювання права охорони здоров'я є розумне поєднання імперативного та диспозитивного методів правового регулювання з метою збереження та покращення життя та здоров'я людей. Дане твердження знаходить своє підтвердження у правових нормах найвищої юридичної сили та міжнародно-правових актах. Наприклад, відповідно до ст. 3 Конституції України, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [2].

Стаття 49 Конституції говорить, що медична допомога в державних і комунальних закладах охорони здоров'я надається безоплатно [2].

Виходячи з багатоманіття відносин в сфері охорони здоров'я, вони звичайно ж надаються різними галузями права. Тому, право охорони здоров'я є комплексною галуззю права.

Право охорони здоров'я має і свою розгалужену структуру. Наприклад, медичне і фармацевтичне право є його підгалузями, народне цілителство – окремим галузевим інститутом, охорона праці – міжгалузевим інститутом.

До речі, у більшості країн Євросоюзу праву охороні здоров'я приділяється значна увага, в тому числі воно також розглядається як окрема галузь. Про це, наприклад, свідчить програма подвійного

дипломування Київського національного університету імені Тараса Шевченка з університетом ім. Миколаса Ромеріса (м. Вільнюс, Литва): "Україно-Європейські правничі студії" за спеціалізацією «Охороноздоровче право».

Виділення права охорони здоров'я в окрему галузь буде сприяти науково-практичній розробці його інститутів відповідно до стандартів Європейського союзу.

Отже, право охорони здоров'я – це система правових норм, що є самостійною комплексною галуззю права, яка регулює відносини у сфері охорони здоров'я.

Література:

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон від 19.11.1992 № 2801-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>.

2. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254 к/96-ВР](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%20к/96-ВР).

3. Київський національний університет імені Тараса Шевченка: юридичний факультет [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.univ.kiev.ua/ua/departments/law>.

Антонова Ольга Валеріївна,

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління

Національної академії державного управління

при Президентіві України,

кандидат наук з державного управління, доцент

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ АДАПТАЦІЇ ДО АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ПРОСТОРУ ЄС: ДОСВІД ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН

В умовах глобалізації та євроінтеграційних процесів дослідницька увага до компетентного управління збільшується у прогресії від управління організацією до управління публічними справами, що особливо постає важливим для України в умовах реформування [7]. Проблематика державного управління багаторівневими та складними соціальними відносинами обумовлена інтеграційними змінами в політичних та соціально-економічних сферах суспільного життя. Рівень інтеграції та поглиблення глобалізації актуалізує збільшення плюралізму, полікультурних факторів, міжфункціональних ролей, розмивання ієрархії управлінських структур, створення